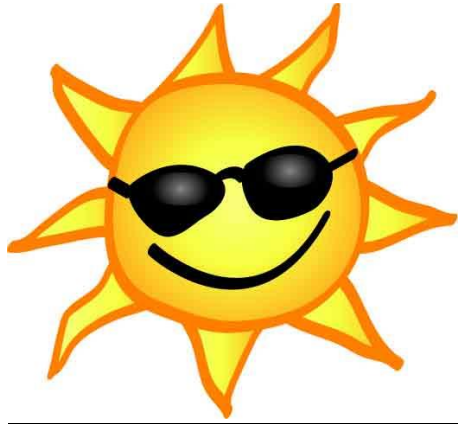

VOR/SUMARLÖG

Hunangsflugan

Til og frá

flögrar kvik og smá

hungangsflugan blóm af blómi,

einlægt suðar sama rómi.

Kvik og smá

Flögrar til og frá.

Vertu til

Vertu til er vorið kallar á þig

Vertu til er vorið kallar á þig,

vertu til að leggja hönd á plóg.

Komdu út því að sólskinið vill sjá þig,

sveifla haka og rækta nýjan skóg.

Lóan er komin

Lóan er komin að kveða burt snjóinn,

kveða burt leiðindin, það getur hún

Hún hefur sagt mér, að senn komi spóinn

sólskin í dali og blómstur í tún.

Hún hefur sagt mér til syndanna minna,

ég sofi og mikið og vinni ekki hót.

Hún hefur sagt mér að vakna og vinna,

vonglaður taka nú sumrinu mót.

Sól, sól, skín á mig

Sólin er risin, sumar í bænum,

sveitirnar klæðast nú feldinum grænum.

Ómar allt lífið af indælum söng,

unaðsbjörtu dægrin löng.

Sól, sól, skín á mig, ský,

ský, burt með þig

Gott er við sólina að gleðja sig.

Sól, sól, skín á mig.

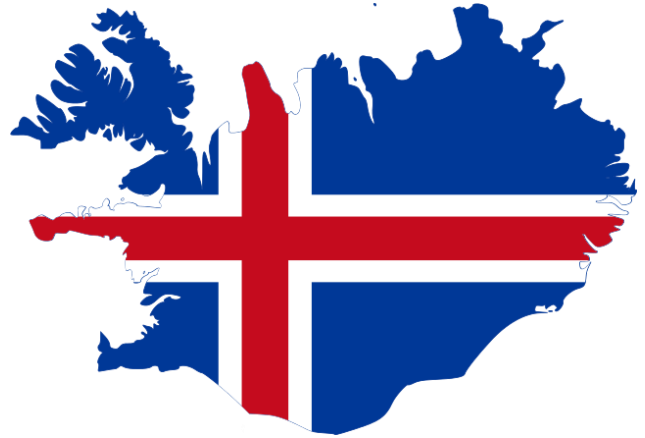
Maístjarnan

(Lag: Alþýðulag / Jón Ásgeirsson. Ljóð: Halldór Laxnes)

Ó hve létt er þitt skóhljóð
ó hve lengi ég beið þín
það er vorhret á glugga,
napur vindur sem hvín,
en ég veit eina stjörnu,
eina stjörnu sem skín,
og nú loks ertu komin,
þú ert komin til mín.

Það eru erfiðir tímar
það er atvinnupref,
ég hef ekkert að bjóða,
ekki ögn sem ég gef,
nema von mína og líf mitt
hvort ég vaki eða sef,
þetta eitt sem þú gafst mér
það er allt sem ég hef.

En í kvöld lýkur vetri
sérhvers vinnandi manns,
og á morgun skín maísól,
það er maísólin hans,
það er maísólin okkar,
okkar einingarbands,
fyrir þér ber ég fána
þessa framtíðarlands.

Nú sólin skín

(Þjóðlag frá Austurríki)

Nú sólin skín og skellihlær
við skulum syngja lag,
því vetur kaldur var í gær
en vorið kom í dag.
Fallerí, fallera, fallerí
fallerahahahahaha.
Fallerí, fallera,
en vorið kom í dag.

Gula blómið (Kátir dagar)

Ég er gula blómið fína, blómið fína
Blöðin gulu vil ég sýna, vil ég sýna.
Kátir krakkar klappa saman, klappa
saman
Ofsalega er nú gaman, er nú gaman.
(síðan rauða, bláa bleika blómið
o.s.frv.)

Sá ég spóa

Sá ég spóa
suður í flóa
syngur lóa
út í móa
bí, bí,
bí, bí,
vorið er komið víst á ný.

Skýin

(Spilverk þjóðanna)

Við skýin
felum ekki sólina af illgirni,
við skýin
erum bara að kíkja á leiki mannanna.
Við skýin
sjáum ykkur hlaupa í rokinu,
klædd gulum, rauðum, grænum, bláum
regnkápum
eins og regnbogi meistarans,
regnbogi meistarans.
Við skýin erum bara grá
bara grá.
Á morgun kemur sólín,
hvar verðum við skýin þá?

Út um mela og móa

Út um mela og móa
syngur mjúkrödduð lóa
og frá sporléttum spóa
heyrir sprellfjörugt lag

A a a holleratse hía
holleratse hí hú hú hú
holleratse hía holleratse hí hú hú hú
holleratse hía holleratsehí hú hú hú
holleratse hía hú

Út um strendur og stalla
hlakkar stór veiðibjalla.
Heyrið ómana alla
út um flóa og fjörð.

A a a holleratse ...

Hér er krían á kreiki
hér er krumminn á reiki.
Börnín léttstíg í leiki
fara líka í dag.

Vikivakar

(Lag: Valgeir Guðjónsson. Ljóð: Jóhannes úr Kötlum)

Sunnan yfir sæinn breiða
sumarylinn vindar leiða
- draumalandið himinheiða
hlær og opnar skautið sitt.
Vorið kemur, heimur hlýnar, hjartað
mitt!

A a ...

Vorið kemur, heimur hlýnar, hjartað
mitt!

Gakk þú út í græna lundinn,
gáðu fram á bláu sundin
- mundu að það er stutt hver stundin
stopult jarðneskt yndið þitt.
Vorið kemur, heimur hlýnar, hjartað
mitt!

A a ...

Vorið kemur, heimur hlýnar, hjartað mitt!

Allt hið liðna er ljúft að geyma,
láta sig í vöku dreyma.

Sólskinsdögum síst má gleyma
- segðu engum manni hitt.

Vorið kemur, heimur hlýnar, hjartað mitt!

A a ...

Vorið kemur, heimur hlýnar, hjartað mitt!

Vorvindar glaðir

(Sænskt þjóðlag. Þýðing: Helgi Valtýsson)

Vorvindar glaðir, glettnir og hraðir,
geysast um löndin létt eins og börn.

Lækirnir skoppa, hjala og hoppa,
hvíld er þeim nóg í sæ eða tjörn.

Hjartað mitt litla hlustaðu á,
hóar nú smalinn brúninni frá.

Fossbúinn kveður, kætir og gleður,
frjálst er í fjallasal.

Gulli og perlum

(Vem kan segla) Texti: Hjálmar Freysteinnsson

Gulli og perlum að safna sér
sumir endalaust reyna
vita ekki að vináttan er
verðmætust eðalsteina.

Gull á ég ekki að gefa þér
og gimsteina ekki neina
en viltu muna að vináttan er
verðmætust eðalsteina.

Bjarnastaðabeljurnar

Bjarnastaðabeljurnar
þær baula mikið núna.

Þær eru að verða vitlausar,
það vantar eina kúna.

Það gerir ekkert til,
það gerir ekkert til,

Hún kemur um miðaftansbil.

(hún skrapp bara aðeins á klósettið!)

Með sól í hjarta

Með sól í hjarta og söng á vörum

við setjumst niður í grænni laut

Í lágu kjarri við kveikjum eldinn

kakó hitum og eldum graut.

Nú er sumar

(Lag / texti: erlent lag / Steingrímur Thorsteinsson)

Nú er sumar,

gleðjist gumar,

gaman er í dag.

Brosir veröld víða,

veðurlagsins blíða,

eykur yndis hag.

Eykur yndis hag.

Látum spretta,
spori léttá
spræka fáka nú.
Eftir sitji engi,
örvar víf og drengi
sumarskemmtun sú.
Sumarskemmtun sú.

Tíminn líður,
tíminn bíður,
sælan sólskinsdag.
Yndi er úti á grundum,
yndi heim þá skundum
seint um sólarlag.
Seint um sólarlag.

Kvæðið um fuglana

Atli Heimir Sveinsson / Davíð Stefánsson

Snert hörpu mína, himinborna dís,
svo hlusti englar guðs í Paradís.
Við götu mína fann ég fjalarstúf
og festi á hann streng og rauðan skúf.

Úr furutré, sem fann ég út við sjó
ég fugla skar og líka' úr smiðjumó.
Í huganum til himins oft ég svíf
og hlýtt að geta sungið í þá líf.

Þeir geta sumir synt á læk og tjörn,
og sumir verða alltaf lítil börn.

En sólin gyllir sund og bláan fjörð
og sameinar með töfrum loft og jörð.

Ég heyri' í fjarska villtan vængjabyt.
Um varpann leikur draumsins perluglit.
Snert hörpu mína himinborna dís,
og hlustið, englar guðs í Paradís.

Myndin hennar Lísu

Gult fyrir sól, grænt fyrir líf
grátt fyrir þá sem sem reka menn út í
stríð.
Hvítt fyrir börn, sem biðja um frið,
biðja þess eins að mega lifa eins og við.
Er ekki jörðin fyrir alla.

Taktu þér blað, málaðu á það
mynd þar sem allir eiga öruggan stað.
Augu svo blá, hjörtu sem slá,
hendur sem fagnar halda frelsinu á.
Þá verður jörðin fyrir alla.

Góðan dag

Góðan dag kæra jörð.
Góðan dag kæra sól.
Góðan dag kæra tré
og blómin mín öll.
Sæl fiðrildin mín
og Lóan svo fín.
Góðan dag fyrir þig,
góðan dag fyrir mig.

Með vindinum þjóta skúraský

Með vindinum þjóta skúraský,
drýpur dropp, dropp, dropp,
drýpur dropp, dropp, dropp,
og droparnir hníga og detta' á ný,
drýpur dropp, dropp, dropp,
drýpur dropp, dropp, dropp.
Nú smáblómin vakna' eftir
vetrarblind,
drýpur dropp, dropp, dropp,
drýpur dropp, dropp, dropp,
þau augun sín opna er grænkar grund,
drýpur dropp, dropp, dropp,
drýpur dropp, dropp, dropp.

Blessuð sólin elskar allt.

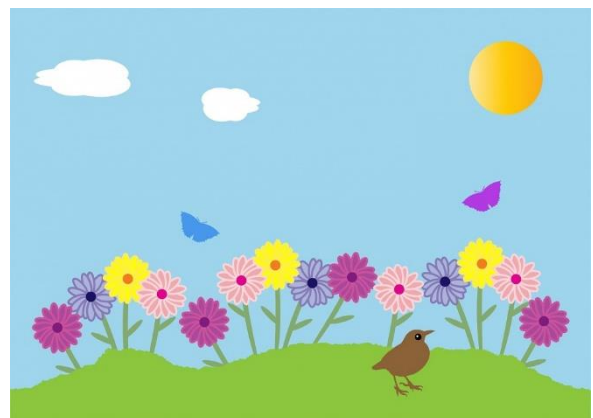
Blessuð sólin elskar allt,
allt með kossi vekur,
haginn grænn og hjarnið kalt
hennar ástum tekur.

Geislar hennar út um allt,
eitt og sama skrifa,
á hagan grænan, hjarnið kalt:
Himneskt er að lifa!

Ef væri ég söngvari

Ef væri ég söngvari syngi ég ljóð,
:;um sólina, vorið og land mitt og
þjóð:;

En mömmu ég gæfi mín ljúfustu ljóð,
:;hún leiðir mig, verndar og er mér svo
góð:;

Signir sól

Signir sól sérhvern hól.
Sveitin klæðist geislakjól.
Blómin blíð, björt og fríð,
blika fjalls í hlíð.
Nú er fagurt flest í dag.
Fuglar syngja gleðibrag.
Sumarljóð, sæl og rjóð,
syngja börnin góð.

Bráðum fæðast lítil lömb

(Lag: Fyrr var oft í koti kátt)

Bráðum fæðast lítil lömb,
leika sér og hoppa.
Með lítinn munn og litla vömb
lambagrasið þau kroppa.
Við skulum koma og klappa þeim
kvölds og bjartar nætur,
reka þau í húsin heim,
hvít með gula fætur.
Fuglarnir sem flýðu í haust,
fara að koma bráðum.
Syngja þeir með sætri raust,
sveifla vængjum báðum.
Við skulum hlæja og heilsa þeim,
hjartans glöð og fegin,
þegar þeir koma þreyttir heim
þúsund mílna veginn.

Sumarkveðja

Ó, blessuð vertu, sumarsól,
er sveipar gulli dal og hól
og gyllir fjöllin himinhá
og heiðarvötnin blá.
Nú fossar, lækir, unnir, ár
sér una við þitt gyllta hár,
nú fellur heitur haddur þinn
á hvíta jökulkinn.

Þú klæðir allt í gull og glans,
þú glæðir allar vonir manns,
og hvar sem tárin kvika á kinn
þau kyssir geislinn þinn.
Þú fyllir dalinn fuglasöng,
nú finnast ekki dægriin löng,
og heim í sveitir sendirðu æ
úr suðri hlýjan blæ.

Þú frjónugar, gleður, fæðir allt
um fjöll og dali og klæðir allt
og gangirðu undir gerist kalt,
þá grætur (þig) líka allt.
Ó, blessuð vertu, sumarsól,
er sveipar gulli dal og hól
og gyllir fjöllin himinhá
og heiðarvötnin blá.

Í fjalladal

Í fjalladal, í fjalladal er fagurt oft á vorin er grænkur hlíð og gróa blóm og glymur loft af svanhljóm.

Í fjallasal, í fjallasal er fagurt oft á vorin.

Í fjalladal, í fjalladal er fagurt oft á haustin er hrímgað tindrar lauf og lyng og ljómar tunglskin allt í kring.

Í fjallasal, í fjallasal er fagurt oft á haustin.